

[Mette Madsen]

forøgelse af antallet af dommere og det juridiske personale.

Denne udtalelse forelå i juni 1974 og gjorde det muligt, at man i 1975 kunne få gennemført et par af forslagene. Retsplejerådet fortsatte overvejelserne og afgav betænkninger i 1976 og 1977. Disse betænkninger blev sendt til høring, og det lovforslag, vi skal behandle i dag, er jo lavet ud fra de forslag, der er i betænkningerne.

Om venstres stilling hertil kan jeg sige, at de foreslåede ændringer forekommer os fornuftige og praktiske. Men mange af ændringerne er jo ret gennemgribende, og det kan være svært helt at overse alle konsekvenserne. Derfor mener vi, at forslagene her egner sig til en meget grundig udvalgsbehandling. Men den udvalgsbehandling vil venstre gå meget positivt ind i.

Jeg er enig med ministeren i, at de lange berammelsestider er et af de mest presserende problemer, vi må løse, inden for retsvæsenet. Jeg kan også som ministeren beklage, at vi ikke får hele problemet løst denne gang. Samtidig er jeg enig med ministeren i, at så længe en sag ikke er debatteret færdig, er det for tidligt at lægge den på folketingets bord. Vi ser hen til den debat, der skal være i vinterens løb, og den høring eller konference, som også retsudvalget er inviteret til.

Jeg vil gerne spørge ministeren, om ministeren allerede i dag har en fornemmelse af, hvornår vi kan få de sidste problemer i dette med de lange berammelsestider på folketingets bord, sådan at vi virkelig kan få nedbragt berammelsestiderne og få hele problemet afklaret.

#### **Annelise Gotfredsen (KF):**

Vi står her med et omfattende lovforslag, som indebærer en række ændringer af retsplejeloven, idet man har haft den hensigt at effektivisere og koncentrere sagsforberedelsen. Lovforslaget rummer mange tekniske enkeltheder, som vi i det store og hele kan tilslige en velvillig behandling i udvalget.

Jeg har særligt mærket mig forslaget om ændring af forholdet mellem anke og genoptagelse, der begrænser adgangen til at anke en udeblivelsesdom, men hvor til gengæld adgangen til at genoptage sager, hvor der er afsagt udeblivelsesdom, er væsentligt forøget. Jeg vil medgive, at de nugældende regler har

haft uheldige konsekvenser. Om man så med dette forslag har nået den rette balance, kan diskuteres, og det vil vi da også gøre under udvalgsbehandlingen.

I øvrigt er lovforslaget vel mest bemærkelsesværdigt ved de spørgsmål, man ikke har ment at kunne løse nu, og ministeren bruger da også meget af sin fremsættelsestale til at forklare, hvorfor dette ikke er sket. Det gælder spørgsmålet om begrænsning af offentlighedsprincippet, men ikke mindst retsplejerådets forslag i de to betænkninger fra 1976 og 1977 om aflastning af landsretten og dermed afkortning af berammelsestiden i landsretssager.

Jeg giver ministeren ret i, at dette spørgsmål er overordentlig presserende, og jeg kan da takke ministeren for løftet om afholdelse af en konference, hvor disse ting skal drøftes. Jeg beklager, at denne konference først kan komme i stand til februar, hvilket jeg må opfatte således, at man ikke kan nå at løse problemet i indværende samling. Men vi må håbe, at arbejdet hurtigt herefter kan komme i gang, og at der kan blive gjort noget effektivt ved disse lange ventetider, der vanskeligt kan tolereres af den enkelte.

Til sidst vil jeg gerne takke ministeren for, at det gode gamle ord domsforhandling har fået lov til at blive stående.

#### **Mimi Jakobsen (CD):**

Centrum-demokraterne er positive over for en gennemførelse af dette forslag, som skal smidiggøre retsplejen på en række områder, hvor de gældende regler nok må siges at være for stive og uhensigtsmæssige i dag. Særligt giver dette sig udslag i den store stigning i antallet af sager, der behandles for domstolene.

På nogle punkter vil udvalgsbehandlingen nok kræve nærmere oplysninger fra ministeriets side, men hovedlinjerne i forslaget kan CD fuldt ud tilslutte sig. Jeg skal blot knytte nogle få principielle bemærkninger til forslaget.

Vi konstaterer med tilfredshed, at forslaget ikke har fulgt retsplejerådets indstilling om at begrænse offentlighedsprincippet yderligere. Selv om de angivne grunde herfor er forståelige, ville det efter vor opfattelse i for høj grad have krænket et væsentligt hovedprincip for retsplejen.